

Jag anhåller om remiss af denna motion till Konstitutions-Utskottet, som, derest det framställda förslaget annars anses förtjent af någon uppmärksamhet, torde vidtaga de förändringar, vare sig i redaktionen eller andra omständigheter, som för sjelfva hufvudsakens framgång kunna anses erforderliga.

Stockholm den 27 Januari 1869.

A. R. Falkman.

N:o 238.

Af Herr **A. R. Falkman:** *Derom att Riksdagen för sin del ville besluta upphäfvande af gällande föreskrifter rörande utmätt fastighets försäljande genom upp- och afslag.*

Genom Kongl. Förordningen af den 17 Februari 1748 är bland annat stadgadt, att försäljning af i mät skrifven fast egendom skall verkställas genom upp- och afslag. Om detta auktionssätt äro närmare föreskrifter meddelade genom Kongl. Förordningen den 29 November 1823, hvari tillika är vordet förklaradt, att »derest så väl gäldenären, som borgenärer och »alla de, hvilkas rätt kan vara i fråga, enhälligt öfverenskomma att försälja utmätt fastighet endast genom uppslag, sådant då, utan hinder af »hvad i allmänhet är stadgadt, må vara tillåtet.»

Då det emellertid lærer gränsa till det omöjliga för auktionsförrättaren, att blifva i tillfälle inhemta samtliga deras vilja i frågan, hvars rätt på försäljningen kan vara beroende, inses lätteligen, att den allmänna föreskriften om försäljning genom upp- och afslag nära nog alltid måste tillämpas; men då berörda, såsom regel gällande auktionssätt numera ur

ingen synpunkt torde kunna försvaras, enär detsamma endast är till fördel för dem, som sky det öppna handlingssättet, men deremot oftast leder till stor skada och förlust för så väl gäldenären, som redliga fordringsegare, vågar jag föreslå,

det Riksdagen för sin del ville besluta upphäfvande af de meddelade och ännu gällande föreskrifterna om utmätt fastighetsförsäljande genom upp- och afslag.

Stockholm den 25 Januari 1869.

A. R. Falkman.

N:o 239.

Af Herr **J. F. Fredricson:** *Om beviljande af statsanslag för påbörjande af en stambana från Thureberg å Stockholm—Upsala-banan öfver Sevalle i Westmanlands län till Avesta i Dalarne.*

Ehuru den närvarande ekonomiska ställningen manar till största möjliga sparsamhet med Statens tillgångar och sålunda bör hindra anvisande af hvarje anslag, som icke är af synnerligt behof påkalladt, anser jag mig dock icke kunna underlåta att ehvad på mig ankommer äfven vid denna riksdag framställa den flera gånger tillförene väckta, men hittills alltid undanskjutna frågan om påbörjande af en jernväg, som skulle förbinda hufvudstaden med sydvestra Upland samt Westmanland och Dalarne. Numera, sedan de intressen, som allt hittills lagt hinder i vägen för att bereda nämnde delar af landet en förmån, som flera andra delar af riket redan länge tillgodonjutit, blifvit tillgodosedda; och i betraktande jemväl deraf att sammanbindningsbanan genom Stockholm innan kort når sin fullbordan, torde iden vara inne att denna fråga ånyo upptages och vinner det behjertande, hvi ket den otvif-